

Stedet for efter visse Kategorier. Forbudet mod Blandinger og Forbudet mod Udførsler fra Bryggerierne af umodent O, Bestemmelser, som ere blevne nødvendige paa Grund af de Oplysninger, vi senere have faaet om, hvor let det ellers vilde være at omgaa Loven. Naar man undtager disse tre Hovedændringer i Loven, ville de, der ville gøre sig den Ulejlighed at sammenligne det foreliggende Lovforslag med det, der var for i forrige Samling i Landstinget, se, at de øvrige Ændringer ere saa ubetydelige og ringe, til Dels blotte Redaktionsændringer, at der ikke kan være Tale om, at Undersøgelsen eller Prøvelsen i Landstinget ikke har været baade langvarig og omhyggelig og indgaaende nok. Jeg vil sige, at naar man kaster Blikket paa det ikke ringe Antal af Ændringer, der foreligge nu til 2den Behandling her, har jeg i alt Fald faaet det Indtryk, at Loven maa være i sin Helhed godt bygget og vel overvejet, idet Ændringerne undtagen dem, der gaa ud paa Statterkvantiteten eller paa at ville vælte Lovforslaget ved ikke at indrømme tilstrækkelige Kontrolbestemmelser, ere forholdsvis ubetydelige, i hvert Tilfælde saadanne, som paa ingen Maade af mig kunne betragtes eller betegnes som Forbedringer i det omhyggelige Arbejde, Landstinget har leveret. Der foreligger endnu et Par Ændringsforslag. Det ærede Medlem for Randers Amts 3dje Valgkreds (Bjerre) har nemlig i Ændringsforslag under Nr. 1 foreslaaet, at Stattergrænsen skulde forhøjes fra $2\frac{1}{4}$ til 3 pCt. Det ærede Medlem begrundede dette Forslag paa, at man ikke skulde bestatte et sundt og godt Næringsmiddel, som han antog, at man vilde anse Bitterøl og Dobbeltøl for at være. Jeg ser ikke rettere, end at vi altid have bestattet og formodentlig ogsaa altid ville komme til at bestatte mange gode og sunde Næringsmidler. Dertil vil jeg f. Eks. regne Salt, som vi jo stadig bestatte og ikke have kendt til andet end at bestatte, Sukker, som altid har været bestattet og fremdeles vil blive det. Jeg tror paa ingen Maade, at man kan forlange Statterfrihed for en Genstand, fordi den er et sundt Næringsmiddel. Det ærede Medlem søjede ikke til og kunde heller ikke med Rette søje til, at de Ting, han nævnte, vare et almindeligt Næringsmiddel for de mindst bemidlede i Samfundet.

Det er et Moment, som altid har vejet stærkt ved Overvejelserne om, hvorledes man skal lægge Statterpligten. Jeg tror ogsaa nok at turde sige, at disse Olforter, Dobbelt- og Bitterøl, høre langt mere til de bemidlede end til de ubemidlede Næringsmidler, og vi have aldrig haft nogen Betænelighed ved at bestatte Luksusvarer eller Varer, som forbruges af de bemidlede Klasser, fordi Varerne i og for sig ere sunde. Det er jo ikke det eneste Moment, som har bragt Forslag frem om Bestatning af de alkoholholdige Drikke, at man ikke ansaa dem for at være sunde. Men i øvrigt mener jeg, at det Spørgsmaal maa egentlig ligge udenfor, det ligger i alt Fald udenfor Medlemhederne for mit Vedkommende. Da jeg veed, hvor vanskeligt det var at bringe det andet Ting til at højne Stattergrænsen fra 2 til $2\frac{1}{4}$ pCt., tror jeg ikke, at det vilde være hensigtsmæssigt blot for at gøre Bitter- og Dobbeltøl lettere tilgængeligt for bemidlede eller Folk, der ikke kunne talde ubemidlede, at foretage denne Forandring i Forslaget. Hvad det andet Ændringsforslag af det ærede Medlem under Nr. 35 om Forbrugsforeningerne angaar, tilstaar jeg, at jeg ser ikke nogen Grund, hvorfor man som Medlem af en Forbrugsforening skulde have lettere Udgang til at drikke alkoholholdigt, altsaa statterpligtigt O end udenfor en Forbrugsforening, og dertil kommer, at dette Begreb „Forbrugsforeninger“ er temmelig elastisk; det have vi godt nok Erfaring for. Det vil slet ikke være nogen Vanskelighed for et Salgsbryggeri at staffe sig en Tilslutning af Forbrugere, saaledes at Salgsbryggeriet præsenterer sig som et Fællesbryggeri for en Forbrugsforening, det vil være en grumme let Manøvre at gøre. Men medens det er fuldstændig legitimt og ikke andet, end hvad man kan ønske Folk til Lykke med, naar de ved at slaa sig sammen i en Forbrugsforening og købe ind i det store kunne staffe sig Varerne billigere, er der dog ingen Grund til saadanne særlige Begunstigelser for Forbrugsforeninger, at de skulle kunne staffe sig Varerne uden Stat, være sig Tilvirkningsstat eller Told. Man kunde lige saa godt sige, at Forbrugsforeninger skulle have godtgjort Tolden af det Sukker, de forbrugte. Jeg ser ikke nogen Grund til paa den Maade at ville støtts